

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΤΟΥ ΚΑΙΝ.

ΤΑΣ ἐφεξῆς παρατηρήσεις κάμνει Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος περὶ τῆς τοῦ Καὶν τιμωρίας:—'Ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δεξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου' καὶ εἰς αὐτὴν τὴν γῆν, λέγει, θέλεις εἶσθαι κατηραμένος, ἢ ὅποια ὑπέφερε νὰ ποτισθῇ μὲ τοιοῦτον αἷμα, πεπληρωμένον ἀπὸ τόσον πολὺν μολυσμὸν καὶ ἀκαθαρσίαν (ὡς ἀπὸ μέρους, δηλαδὴ, τῆς μαρᾶς καὶ φουκῆς γνώμης σου), καὶ χυμένον ἀπὸ χεῖρα τοσοῦτον παράνομον καὶ ἀνόσιον. Ἐπειτα ἐξημενεύουσα ἡ θεία Γραφή τὴν κατάραν σαφέστερον, λέγει, "Ὅτε ἐργᾶ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς δοῦναί σοι. Μέγα εἶδος τιμωρίας εἶναι τοῦτο, καὶ βᾶρος ἀσύγκριτον ὑπερβαλλέσης θείας ἀγανακτήσεως. Τὸν μὲν πόνον καὶ κόπον, λέγει, τῆς γεωργίας θέλεις δοκιμάζειν, καὶ ὅλην σου τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν θέλεις ἐπιδείξειν, καὶ τὴν γῆν, ἣτις ἐμολύνθη μὲ τοιοῦτον ἄδικον αἷμα, θέλεις ἐργάζεσθαι μετὰ πόνον καὶ προθυμίαν, καὶ ἀγῶνος μεγάλου, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θέλεις αἰσθανθῆν κάμμιαν ὠφέλειαν· ἀκαρπὸς καὶ ἀδιαφόρητος θέλει σὲ εἶσθαι ὅλος ὁ κόπος καὶ ὁ πόνος τῆς γεωργίας· καὶ δὲν θέλει σταθῆν ἕως αὐτοῦ ἡ τιμωρία σου· ἀλλὰ 'ὄ στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς.' Πάλιν καὶ τοῦτο μέγιστον εἶδος τιμωρίας, τὸ νὰ στένη, δηλαδὴ, καὶ νὰ τρέμη αἰέποτε. Ἐπειδὴ, λέγει, δὲν μετεχειρίσθης δεόντως καὶ ὠφελίμως τὴν ἰσχὴν καὶ εὐεξίαν τοῦ σώματος, οὔτε τὴν ὑγίαν τῶν σωματικῶν μελῶν σου, διὰ τοῦτο παντοτεινὸν σὲ δίδω τὸν κλόνον καὶ τὸν τρόμον καθ' ὅλα τὰ σωματικά μέλη σου, ὥστε ὄχι μόνον ἐσὺ νὰ ἔχῃς ἀδιάλειπτον νευθεσίαν ἐκ τούτου, καὶ ἐνθύμησιν ταύτης τῆς ἀνοσίου πράξεως, ἀλλὰ προσέτι καὶ ὅλοι, ὅσοι σὲ βλέπουν, νὰ διδάσκωνται διὰ μέσου τῆς ὀψεως, ὡς διὰ τινος λαμπρᾶς φωτῆς βοήθησιν καὶ κηρυττούσης, νὰ μὴ τολμῶσι τὰ τοιαῦτα παράνομα ἔργα· διὰ τοῦτο καὶ τὴν τελευταίαν τῆς ζωῆς σου, δὲν θέλω σὲ τὴν φέρειν σύντομον, ἀλλὰ θέλω σὲ κάμειν πολυχρόνιον, διὰ νὰ μὴ λησμονηθῇ γρήγορα ἡ τιμωρία σου, ἀλλὰ νὰ ὑπομένης μίαν βασανισμένην ζωὴν καὶ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, ἣτις νὰ σὲ ἦναι βαρύτερα καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον θάνατον, καὶ νὰ διδαχθῆς καὶ

Καὶ ἐπειδὴν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ Καὶν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Καὶν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

ἐμπράκτως τὸ μέγα βᾶρος τῆς ἁμαρτίας, τὴν ὁποίαν ἐτόλμησε, ἀσεβέστατε.

ΠΕΡΙ ΚΑΘΑΡΟΤ ΑΕΡΟΣ ΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΑ.

ΤΑ σχολεῖα,—λέγει τις,—πρέπει νὰ ἦναι εὐρύχωρα ἔξ ἡρᾶ, ὥστε νὰ μὴ βλέπτονται τὰ παιδιά ἀπὸ ὑγρὸν ἢ διεφθαρμένον ἕρα. Τί τὸ ὄφελος νὰ μάθωσι πέντε γράμματα, καὶ νὰ χάσωσι δέκα χρόνων ὑγίαν; Ἄλλο παραπολὺ περιορισμένος βαρύνει τὰς κεφαλὰς, ἀφαιρεῖ τὴν ζωηρότητα, χαννώνει τὸ σῶμα ὀλόκληρον, καὶ ῥίπτει πολλάκις τὰ σπέρματα ὀλεθρίων ἀσθενειῶν. Ὅστις ἀμφιβάλλει περὶ τούτου, ἄς περιέλθῃ τὰ δημόσια σχολεῖα, καὶ ἄς καθίσῃ ὀλίγον εἰς ἕκαστον. Ἐγὼ τοῦλάχιστον ἐμβῆκα ποτὲ εἰς ἐν τόσον παραγεμισμένον ἀπὸ καρᾶσια,